

Beter Bruin

Andrea Kluitmann

54 Bruin is mijn leraar Engels en vandaag ben ik door hem ontmaagd, op schoolreis naar Amsterdam. Hij deed dat redelijk vaardig en niet onprettig, maar onder luid gegrom. Thuis hadden de varkens net gejongd en ik voelde me onmiddellijk niet meer op reis in de grote stad. Dat was jammer, want Amsterdam was het verst waar ik ooit was geweest en bijna had ik zelfs niet mee gemogen omdat er thuis zo veel te doen was, maar moeder vond dat ik moest gaan.

Voor mijn reis had ze speciaal een rugzak gekocht, een donkerblauwe met heel veel buitenzakken en grote witte ritssluitingen. Alleen mijn portemonnee mocht ik daar nooit in bewaren, want overal op de wereld behalve in Bronslo stikte het van de zakkenrollers, en ze waren zo doortrapt en geoefend dat geen enkele rits ze zou tegenhouden.

Toen Bruin na de speurtocht in het Flevopark een rood-blauw geruite deken op de grond had uitgespreid en me eerst voor de lol en daarna voor de seks omver had geduwd, lag mijn hoofd op mijn rugzak. Ik zag dat er een vlek zat op die deken, van yoghurt of zo.

‘Lig je goed?’ had Bruin gevraagd voordat hij zijn

hand in mijn spijkerbroek stopte. De rits van het grootste voorzakje prikte hard in mijn nek, en misschien had ik wel een onderkin als ik daar zo lag, maar toch zei ik ja.

Bruin had grote handen en de broek was van Debbie geweest en zat strak. Hij trok hem van mijn heupen. Ik zag dat hij kaal begon te worden, al was het nog maar een heel klein plekje. Ik vroeg me af of dat wel handig was, een ontmaagding door een kalende leraar Engels. Hij zou altijd de eerste blijven, nooit zou iemand hem van deze plaats kunnen verdringen. Steeds als ik aan mijn eerste keer dacht, zou Bruin er zijn, daar was straks niets meer aan te doen.

Ik probeerde in te schatten hoe vaak ik aan mijn toekomstige ontmaagder zou denken en of het misschien minder zou worden als ik ouder werd. Dit schooljaar was het een belangrijk onderwerp. Ik had het er met mijn zussen over, en ook met Liesbeth, mijn beste vriendin. Zij had het ook nog nooit gedaan. Maar later, als we getrouwd zouden zijn, kinderen hadden en elkaar alleen op verjaardagen nog zouden tegenkomen, deed het er dan nog toe? Zou ik dan misschien weer jarenlang niet aan Bruin denken? Dan maakte het niet zo veel uit. Dan was Bruin misschien wel beter dan een van de jongens uit het dorp na een dagje op de kermis.

Voor de komende jaren gold dat natuurlijk niet, en ook niet voor vanavond, als Lies zou vragen waar we zo lang waren geweest, Bruin en ik. Lies wist natuurlijk niet dat hij al kaal werd, want dat zag je echt alleen maar pal van boven, als hij aan je nauwe spijkerbroek sjarde. Normaal was er geen spoor van te zien.

We vonden Bruin cool, en niet zo heel oud. Hij was lang, kwam op de motor naar school en speelde saxo-

foon. Volgens Lies was hij niet getrouwd, maar had hij een woongroep in Terkelveen, net achter Bronslo. In de zomervakantie was Bruin met wat medebewoners vier weken lang in Portugal geweest en hij had in de eerste les na de vakantie over de blauwe zee verteld en de verlaten stranden: 'lonely beaches'. Zijn huid was donker geworden en als je dicht bij hem stond, kon je de zee ruiken, althans dat dacht ik toen.

56 Nu rook hij niet naar zee, maar een beetje mottig, naar kleren die nog vochtig waren opgevouwen. Ik zag dat hij donkere haren op zijn vingers had. Ze deden me aan mieren denken, maar dat kon ook komen omdat er iets in mijn oor kriebelde.

In mijn klas zaten acht meiden, en al rekende je Annelies met haar dikke kont en haar acne niet mee dan bleven er nog zeven over. Uit zeven meisjes had hij mij gekozen, mij alleen. Ik was vrij goed in Engels, maar dat waren Maartje en Lies bijvoorbeeld ook. Mijn broek was nu uit en ik dacht dat hij nu aan mijn trui zou kunnen beginnen, en dat dat veel makkelijker zou worden, ik droeg mijn wijde favoriete rode sweater. En ik had die ochtend een verse bh aangetrokken, die met kant, mijn enige met kant. Lies vond hem hoerig, maar dat was juist mooi.

Bruin deed geen pogingen om mijn kanten bh te zien, hij was nu bezig om zijn eigen broek uit te doen. Hij keek naar beneden, naar zijn ding dat hij met zijn rechterhand omknelde. Zijn vuist ging op en neer, wat ik raar vond, want ik dacht dat mensen dat niet deden als ze seks hadden met iemand anders, en iemand anders, dat was ik nou toch. Met zijn linkerhand voelde Bruin bij mij binnen, en hij vloekte.

'Je moet er zelf ook wel een beetje lol in hebben,' zei

hij, 'anders doe ik je nog pijn.' Het schrijnde inderdaad wel toen hij zich in me drukte en heel gauw weer eruit ging en toen weer erin. Ik voelde zijn hijgende adem in mijn oor, en zijn gegrom dat steeds harder werd. Verder voelde ik niets, of eigenlijk wel, het was best prettig toen hij stopte. Niet zozeer vanwege het schrijnende gevoel, dat viel mee, maar vanwege het grommen. Er waren drie varkentjes dood geboren, dat was veel, en ze hadden lichtroze snuitjes.

Toen we bij de jeugdherberg aankwamen ging ik meteen onder de douche. In de spiegel zag ik dat de rits van het voorzakje van mijn rugzak volledig in mijn nek was geprent, het voelde ribbelig aan. Ik probeerde om aan het lipje te trekken, maar dat ging natuurlijk niet.

Toen ik Lies bij het avondeten zag, aan onze vaste tafel, keek ze me aan en zei: 'Wist jij eigenlijk dat Bruin al kaal wordt?'